

Κέντρο Αποτέφρωσης Νεκρών στην Κοζάνη

Φοιτήτρια: Τότσα Ευαγγελία | Επιβλέπων Καθηγητής: Καναρέλης Θεοκλής
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών | Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | Σεπτέμβριος 2025

Κέντρο Αποτέφρωσης Νεκρών στην Κοζάνη

Διπλωματική Εργασία

Φοιτήτρια: Τότσκα Ευαγγελία

Επιβλέπων καθηγητής: Καναρέλης Θεοκλής

Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Σεπτέμβριος 2025

Περίληψη

Η παρούσα διπλωματική εργασία πραγματεύεται την ανέγερση ενός Κέντρου Αποτέφρωσης Νεκρών στην περιοχή της τεχνητής λίμνης Πολυφύτου Κοζάνης. Το τοπίο της λίμνης αποτελεί ισχυρό αρχιτεκτονικό υπόβαθρο για χώρους μνήμης και περισυλλογής, καθώς με τον γαλήνιο χαρακτήρα και τον έντονο συμβολισμό του νερού ως στοιχείου μετάβασης και καθαισμού ενισχύει την τελετουργική διάσταση της καύσης. Στόχος της αρχιτεκτονικής μελέτης είναι η δημιουργία ενός χώρου που συνδυάζει τις αρχιτεκτονικές απαιτήσεις για την αποτελεσματική και ασφαλή λειτουργία της αποτέφρωσης με την ανάγκη για μια ήρεμη, κατανοητική ατμόσφαιρα για τους συγγενείς και επισκέπτες.

Abstract

This diploma project deals with the construction of a Crematorium Center in the area of the artificial lake Polyfytos in Kozani. The landscape of the lake provides a strong architectural backdrop for spaces of memory and reflection, as its serene character and the profound symbolism of water as an element of transition and purification enhance the ritualistic aspect of cremation. The purpose of the architectural study is to create a space that combines the architectural requirements for the effective and safe operation of cremation with the need for a calm, contemplative atmosphere for relatives and visitors.

Περιεχόμενα:

Εισαγωγικά στοιχεία

Επιλογή τοποθεσίας

Κεντρική ιδέα

Σχεδιασμός

Μακέτες

Βιβλιογραφία

Εισαγωγικά στοιχεία

Ιστορική αναδρομή της αποτέφρωσης

Σύμφωνα με ευρήματα, η καύση των νεκρών είναι μια πρακτική που χρονολογείται από τη Μεσολιθική περίοδο. Ανάλογα με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του κάθε λαού, κατά τη Νεολιθική περίοδο στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή πραγματοποιούνταν η καύση σε κυκλικές πυρές εκτός των οικισμών, παράλληλα με το έθιμο του ενταφιασμού.

Από την εποχή του Χαλκού έως και την πρώιμη μυκηναϊκή περίοδο ο ενταφιασμός υπερτερεί της καύσης όπως μαρτυρούν οι ανασκαφές τύμβων σε Λευκάδα και Ολυμπία. Η καύση εμφανίζεται κατά το 12^ο αιώνα και γίνεται σε διαφορετικό σημείο απ' ότι ο ενταφιασμός, ενώ στην Ευρώπη το έθιμο κυριαρχεί από το 1300 π.Χ.

Κατά την πρώιμη Γεωμετρική περίοδο ο ενταφιασμός κυριαρχεί στον ελλαδικό χώρο, η καύση αποτελεί νέα πρακτική και αφορά αποκλειστικά τους ενήλικες, ενώ τα παιδιά ενταφιάζονται μέσα σε πήλινες λάρνακες. Η πρακτική αυτή υιοθετήθηκε από τους Μυκηναίους, οι οποίοι επίσης την είχαν υιοθετήσει πιθανότατα από τους Χετταίους. Όμως ακόμα και μετά την καύση, η τέφρα και τα οστά του νεκρού τοποθετούνταν σε τεφροδόχους, οι οποίες διέφεραν ανάλογα με το φύλο (για τους άντρες οι λαβές βρίσκονταν στον λαιμό του αγγείου, ενώ για τις γυναίκες στην κοιλιά). Έπειτα ενταφιάζονταν σε θαλαμοειδείς τάφους που διακρινόταν από τον τύμβο τους. Η καύση δεν απέκλειε την ύπαρξη κτερισμάτων.

Κατά τη Γεωμετρική περίοδο η καύση γίνεται η κύρια πρακτική ταφής, με εξαίρεση την Αθήνα που επιμένει στον ενταφιασμό. Η σχεδόν πλήρης επικράτησή της παρατηρείται κατά την Αρχαϊκή περίοδο, πιθανόν λόγω επιρροών από την Ανατολή. Κάποιοι τη θεωρούσαν απαραίτητη για την απελευθέρωση της ψυχής του νεκρού, αν και εξακολουθούσε να εφαρμόζεται ο ενταφιασμός της τέφρας. Επιπλέον, στα έπη του Ομήρου γίνονται συχνές αναφορές στην καύση των νεκρών πολεμιστών ηρώων. Το σώμα έπρεπε να καεί για να μπορεί η ψυχή να μεταβεί στον Άδη, ώστε να μην καταδικαστεί σε αιώνια περιπλάνηση, ενώ υπήρχε και πρακτικός λόγος, καθώς με την καύση μπορούσαν να μεταφέρουν τα νεκρά λείψανα των ηρώων πίσω στις πατρίδες τους και στις οικογένειές τους. Καθώς όμως ο Όμηρος έζησε στη Γεωμετρική εποχή, μεταφέρει το έθιμο της καύσης ως μόνο τρόπο ταφής ετεροχρονισμένα στα γεγονότα του Τρωικού πολέμου, που διαδραματίστηκαν τον 13^ο π.Χ. αιώνα στην ύστερη μυκηναϊκή εποχή.

Στο Βυζάντιο, η καύση δεν απαγορευόταν αλλά η εκκλησία υποστήριζε περισσότερο τον ενταφιασμό, ενώ στις σπάνιες περιπτώσεις καύσης ακολουθούσε και ταφή. Γενικά η άνοδος του Χριστιανισμού σήμανε σταδιακά το τέλος της πρακτικής αυτής στην Ευρώπη λόγω της πίστης στην ανάσταση των νεκρών. Κατά τον Μεσαίωνα η καύση των νεκρών απαγορεύτηκε σε ορισμένα κομμάτια της Ευρώπης ως αντιχριστιανική, όμως χρησιμοποιήθηκε από την Ιερά Εξέταση ως τρόπος θανατικής ποινής των αιρετικών ή σε ειδικές περιπτώσεις, όπως την αποτέφρωση τεράστιων αριθμών νεκρών μετά από μάχες ή μολυσματικές επιδημίες.

Τον 18^ο αιώνα έγινε προσπάθεια επαναφοράς της πρακτικής της καύσης για λόγους δημόσιας υγείας και πολιτισμού, με το πρώτο αποτεφρωτήριο της σύγχρονης εποχής να λειτουργεί στο Μιλάνο το 1876. Η αποτέφρωση όμως συνδέεται άρρηκτα και με τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, καθώς η πρακτική χρησιμοποιήθηκε από τους ναζί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπως το Birkenau που είχε δυνατότητα αποτέφρωσης 6.000 ατόμων ημερησίως. Έτσι αν και συνυφασμένη με ένα τεράστιο ιστορικό έγκλημα, έγινε γνωστή για λόγους ταχύτητας και μείωσης κόστους κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Το θέμα της καύσης πάντως δεν έγινε αποδεκτό από όλα τα παρακλάδια της χριστιανικής θρησκείας. Οι πρώτοι που την αποδέχτηκαν ήταν οι Προτεστάντες, ενώ οι Καθολικοί περίμεναν μέχρι το 1963 για την παπική συναίνεση, η οποία και δόθηκε «για πρακτικούς λόγους» και εφόσον η διαδικασία δεν γινόταν στο όνομα κάποιας παγανιστικής δοξασίας. Σύμφωνα μάλιστα με την τρέχουσα καθολική κατήχηση, «η Εκκλησία επιτρέπει την καύση εφόσον η τελευταία δεν αποτελεί ένδειξη άρνησης της πίστης περί ανάστασης νεκρών», ενώ θεωρείται απαραίτητη η ταφή της τέφρας ως ένδειξη σεβασμού στον νεκρό και απαγορεύεται ο διασκορπισμός της ή η φύλαξη της τεφροδόχου σε οικιακό χώρο. Στην Ελλάδα οι πρώτες επίσημες κινήσεις για αποτέφρωση έγιναν γύρω στο 1912 και έκτοτε η Ορθόδοξη εκκλησία αντιστέκεται. Ωστόσο το 2006 αναγνωρίζεται από την ελληνική νομοθεσία το δικαίωμα της καύσης των νεκρών, το 2010 επιτρέπεται και η λειτουργία κέντρων αποτέφρωσης και τελικά το 2019 εγκαινιάζεται το πρώτο αποτεφρωτήριο της χώρας.

Αποτέφρωση και θρησκείες

Η θρησκεία ανέκαθεν παίζει σημαντικό ρόλο στην επιλογή τρόπου διαχείρισης των νεκρών και την αποδοχή της αποτέφρωσης. Ιστορικά, στις Χριστιανικές χώρες η καύση δεν αποτελούσε σχεδόν ποτέ επιθυμητή επιλογή, παρά μόνο σε ειδικές περιπτώσεις, καθώς θεωρείται πως καταστρέφει το σώμα το οποίο φτιάχτηκε καθ' ομοίωση Θεού. Κάθε αυτοκέφαλη Ορθόδοξη εκκλησία υιοθετεί ελεύθερα τη δική της στάση στο θέμα αυτό. Οι μονοφυσίτες (Αιθίοπες, Αρμένιοι, Κόπτες) απορρίπτουν κατηγορηματικά την αποτέφρωση, ενώ η ανατολική Ορθόδοξη εκκλησία εναντιώνεται λόγω του δόγματος. Πάντως στην Ορθόδοξη Ρωσία αν και η επίσημη εκκλησία την απαγορεύει, το ποσοστό αποτέφρωσης φτάνει περίπου το 30%.

Στην Εβραϊκή θρησκεία απορρίπτεται η αποτέφρωση σύμφωνα με τον ιουδαϊκό νόμο που βασίζεται στις γραφές, αν και τα τελευταία χρόνια λόγω έλλειψης χώρου των νεκροταφείων η απαγόρευση αυτή έχει αναθεωρηθεί, προκαλώντας όμως αρνητικές αντιδράσεις. Η αποτέφρωση απαγορεύεται αυστηρά και στο Ισλάμ, με μόνη εξαίρεση την προστασία της δημόσιας υγείας.

Στον Ινδουισμό, σύμφωνα με τις αρχαίες Γραφές, η πλειοψηφία των νεκρών αποτεφρώνεται σε μια τελετή γνωστή και ως *antam sanskar*. Μέσω της καύσης το σώμα θεωρείται ότι απελευθερώνεται προς τον ουρανό και προσφέρεται στα θεία για να εξαγνιστεί και να περάσει σε έναν καλύτερο κόσμο. Από το έθιμο εξαιρούνται τα μικρά παιδιά και οι άγιοι άνθρωποι, καθώς δεν χρήζουν εξαγνισμού. Η τέφρα του νεκρού διασκορπίζεται στο ιερό ποτάμι των Ινδών Γάγγη ή σε κάποιο άλλο ποτάμι.

Ο Βουδισμός επηρεασμένος από τους ινδουιστές προτιμά την αποτέφρωση, αν και στην πραγματικότητα δεν ορίζει συγκεκριμένο τρόπο διαχείρισης των νεκρών, ενώ η επιλογή εξαρτάται κυρίως από τη χώρα διαμονής. Για παράδειγμα, οι βρετανοί βουδιστές αποτεφρώνονται, ενώ στο Θιβέτ συνηθίζεται η ουράνια ταφή (*sky burial*), όπου ο νεκρός τοποθετείται σε ένα βουνό και κατασπαράσσεται από όρνια.

Στατιστικά στοιχεία αποτεφρώσεων

Σε παγκόσμια κλίμακα, με βάση τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία, η χώρα με το μεγαλύτερο ποσοστό ετήσιων αποτεφρώσεων είναι η Ιαπωνία, καταγράφοντας ποσοστό 99,97% το 2022, ενώ ακολουθούν το Χονγκ Κονγκ με 96,96% και η Νότια Κορέα με 92,43%. Σημαντικά ποσοστά σημειώνονται και στην Ευρώπη και ιδιαίτερα στις σκανδιναβικές χώρες, καθώς το 2023 η Δανία σημείωσε ποσοστό 86,48% και η Σουηδία 84,69%.

Όσον αφορά την Ελλάδα, πριν το 2019 από τους 100.000 θανάτους της χώρας σχεδόν 4.000 Έλληνες αποτεφρωνόταν ετησίως στη Βουλγαρία, ενώ περίπου οι 500 προέρχονταν από τη Βόρεια Ελλάδα. Το 4-5% των συγγενών ακολουθούσε στη Βουλγαρία για να παρακολουθήσει τη διαδικασία αποτέφρωσης και παρέμενε εκεί περίπου 3 ώρες. Τον Σεπτέμβριο του 2019 εγκαινιάστηκε στην Ελλάδα το αποτεφρωτήριο Ριτσώνας όπου σημειώθηκαν 447 αποτεφρώσεις, δηλαδή το 0.39% των συνολικών θανάτων της χώρας εκείνη τη χρονιά, οι οποίοι ήταν 113.419. Μέσα στα επόμενα χρόνια το ποσοστό αυτό αυξήθηκε σημαντικά, καθώς το 2023 σημειώθηκαν 5.877 αποτεφρώσεις από τους 127.581 θανάτους, φτάνοντας το 4.61%. Ωστόσο η Ελλάδα εξακολουθεί να είναι μια από τις χώρες με τα μικρότερα ποσοστά αποτεφρώσεων παγκοσμίως, ενώ το χαμηλότερο ποσοστό παρατηρήθηκε στη Ρουμανία με μόλις 0,49% το 2018.

Figures in **Black** = 2023 % rates
Figures in **Red** = 2022 % rates
(or last available figure)

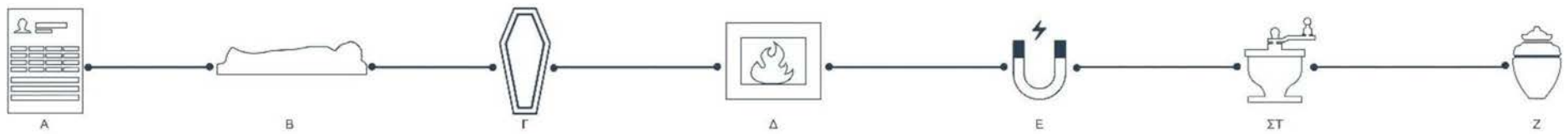
More information on
following pages
Limited information
on miscellaneous listing

Some figures may be estimated. Please see each country's full entry for more details

International Statistics 2023

Χάρτης ποσοστών αποτεφρώσεων ανά χώρα κατά το έτος 2023 (International Cremation Statistics, 2025)

Διαδικασία αποτέφρωσης

- A. Παραλαβή της σορού και των απαραίτητων εγγράφων από το γραφείο τελετών και καταχώρηση στο αρχείο του αποτεφρωτηρίου.
- B. Το σώμα του νεκρού προετοιμάζεται κατάλληλα και αφαιρούνται ιατρικές συσκευές και οποιαδήποτε μεταλλικά αντικείμενα όπως κοσμήματα. Εάν κρίνεται απαραίτητο, η σορός αποθηκεύεται σε ψυκτικό θάλαμο.
- Γ. Το σώμα τοποθετείται σε φέρετρο από ξύλο ή άλλο εύφλεκτο υλικό.
- Δ. Το φέρετρο με τη σορό μεταφέρονται στον θάλαμο αποτεφρώσεως και αποτεφρώνονται στους 760-1090C. Ο χρόνος αποτέφρωσης κυμαίνεται από 1,5 έως 2 ώρες.
- Ε. Ένας μαγνήτης χρησιμοποιείται για να αφαιρέσει τυχόν κομμάτια μετάλλου που μπορεί να μείνουν.
- ΣΤ. Τα υπολείμματα θρύβονται για να δημιουργηθεί αυτό που θεωρούμε στάχτη.
- Ζ. Παράδοση του πιστοποιητικού αποτέφρωσης και τεφροδόχου

Επιλογή τοποθεσίας

Επιλογή τοποθεσίας

Η επιλογή της αποτέφρωσης αφορά συνειδητή επιλογή και σχετίζεται τόσο με θρησκευτικούς και ιδεολογικούς λόγους όσο και με συναισθηματικούς, περιβαλλοντικούς, υγειονομικούς και συχνά οικονομικούς. Σήμερα γίνεται όλο και περισσότερο αποδεκτή ακόμα και από χώρες που είναι παραδοσιακά αντίθετες στην πρακτική αυτή, όπως η Ελλάδα, η οποία μέχρι στιγμής αποτελεί την τελευταία ευρωπαϊκή χώρα που έδωσε άδεια δημιουργίας αποτεφρωτηρίου.

Ο υπερκορεσμός των δημοτικών νεκροταφείων ως αποτέλεσμα της αστικής πυκνότητας δημιουργεί προβλήματα και στην οικογένεια του νεκρού, που εκτός από το πένθος καλείται να διαχειριστεί επιπλέον τα έξοδα κατασκευής και συντήρησης του τάφου αλλά και την ψυχοφθόρα διαδικασία της υποχρεωτικής εκταφής. Το κόστος συντήρησης σε περιπτώσεις αγοράς οικογενειακών τάφων ή φύλαξης των οστών διαιωνίζεται, ενώ εξίσου σημαντικό είναι και το θέμα της επιβάρυνσης του εδάφους και του ευρύτερου περιβάλλοντος στα αστικά νεκροταφεία. Επιπλέον, εφόσον οι ευρωπαϊκές κοινωνίες είναι πολυπολιτισμικές, ο σεβασμός όλων των θρησκευτικών και ιδεολογικών εθίμων είναι απαραίτητος, συνεπώς και το δικαίωμα της επιλογής μεταξύ ενταφιασμού και αποτέφρωσης.

Το πρώτο αποτεφρωτήριο στην Ελλάδα είναι ιδιωτικό και λειτούργησε στις 30 Σεπτεμβρίου 2019, 13 χρόνια μετά τη νομιμοποίηση της αποτέφρωσης των νεκρών στη χώρα. Τα τελευταία χρόνια υπάρχουν συζητήσεις για τη δημιουργία δημόσιων αποτεφρωτηρίων στα μεγάλα αστικά κέντρα της Πάτρας και της Θεσσαλονίκης, ενώ η πρόταση της παρούσας εργασίας αφορά ένα ακόμα στην περιοχή της Κοζάνης και πιο συγκεκριμένα στην τεχνητή λίμνη Πολυφύτου.

Η επιλογή της τοποθεσίας έγινε με γνώμονα τα χωροταξικά, περιβαλλοντικά και συμβολικά πλεονεκτήματά της. Η γεωγραφική της θέση προσφέρει δυνατότητα εξυπηρέτησης ενός ευρύτερου κοινού, κυρίως από τη βορειοδυτική πλευρά της χώρας, χάρη στην καλή οδική της πρόσβαση, ενώ η σχετική απομόνωση μειώνει την κοινωνική όχληση. Το τοπίο της λίμνης αποτελεί ισχυρό αρχιτεκτονικό υπόβαθρο για χώρους μνήμης και περισυλλογής, καθώς με τον γαλήνιο χαρακτήρα και τον έντονο συμβολισμό του νερού ως στοιχείου μετάβασης και καθαρού ενισχύει την τελετουργική διάσταση της καύσης. Το οικόπεδο βρίσκεται επίσης σε ασφαλή απόσταση από τις προστατευόμενες περιοχές και περιοχές Natura 2000 της ζώνης Πολυφύτου – Ιλαρίωνα – Βούρινου ώστε να μην τις επηρεάζει. Επιπλέον, η υβριδική ταυτότητα της περιοχής μεταξύ βιομηχανικού έργου, φυσικού τοπίου και αναπτυξιακής περιοχής καθιστά την αποδοχή του αποτεφρωτηρίου πιο εύκολη.

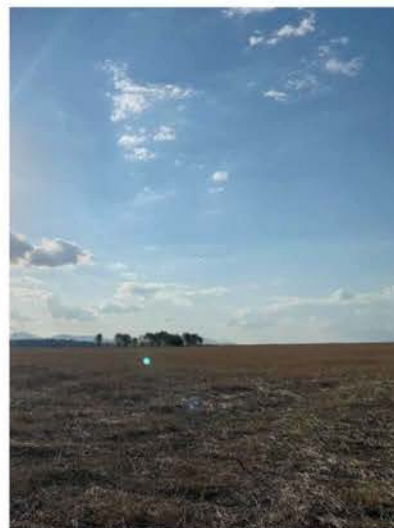

Γενική άποψη της ευρύτερης περιοχής μελέτης

Απόψεις του οικοπέδου

Κεντρική ιδέα

Κεντρική ιδέα

Βασική έμπνευση για τη σύνθεση της ιδέας αποτέλεσαν παραδείγματα σύγχρονου σχεδιασμού κέντρων αποτέφρωσης και κοιμητηρίων, αλλά και μνημεία και κτιριακά συγκροτήματα με γραμμική ανάπτυξη και μορφολογική λιτότητα, όπως και σχετική απλότητα στην οργάνωση των γραμμών και των όγκων.

Σημαντικό ρόλο στην επιλογή των συγκεκριμένων παραδειγμάτων είχε και η χρήση άφθαρτων υλικών που εξασφαλίζουν τη διαχρονικότητα, την αισθητική και τον συμβολικό χαρακτήρα των κτιρίων. Η ύπαρξη συμβολισμών με τη χρήση του φωτός και του νερού ήταν επίσης καθοριστικός παράγοντας.

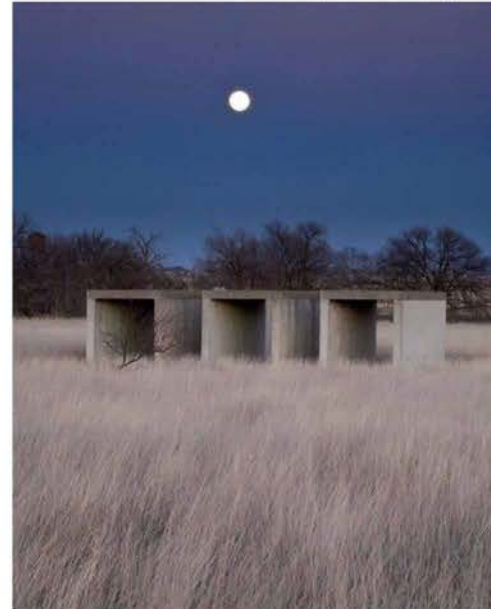

Brion Tomb, Acarlo Scarpa (1978)

Salk Institute, Luis Kahn (1963)

Chinati Foundation, Donald Judd(1986)

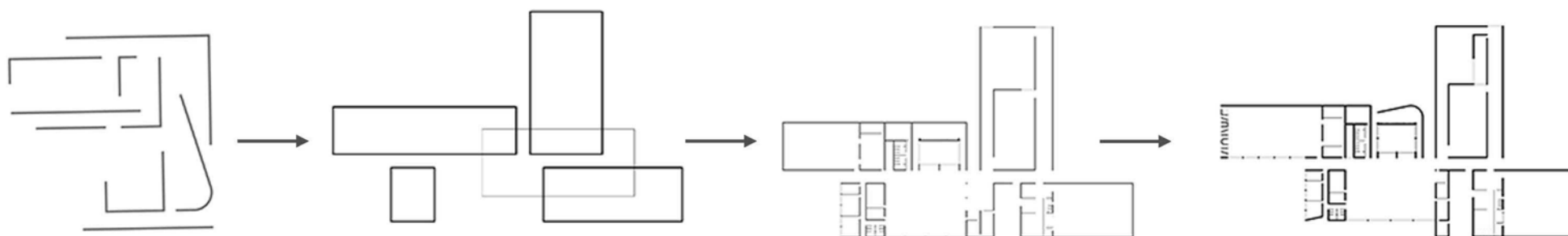

Space of Light, Tadao Ando (2023)

Crematorium Siesegem, KAAAN Architecture (2019)

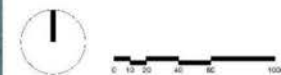
Στόχος ήταν να σχεδιαστεί ένας χώρος προσιτός για τον επισκέπτη, προσφέροντάς του ηρεμία και ασφάλεια μέσα στην απώλειά του. Χρησιμοποιούνται μεγάλα ανοίγματα για να εισέρχεται το φως στους κοινόχρηστους χώρους συνωστισμού, ενώ με μικρότερα ανοίγματα στην οροφή των χώρων περισυλλογής επιδιώκεται μια πιο συμβολική αξιοποίηση του φωτός. Το σύνολο συμπληρώνουν τα αίθρια και τα υδάτινα στοιχεία, καθώς και μερικές απλές καμπύλες, ενώ βασικές συνθετικές αρχές αποτελούν οι ενιαίοι όγκοι, οι μεγάλοι συμπαγείς τοίχοι και οι απλές γεωμετρικές χαράξεις.

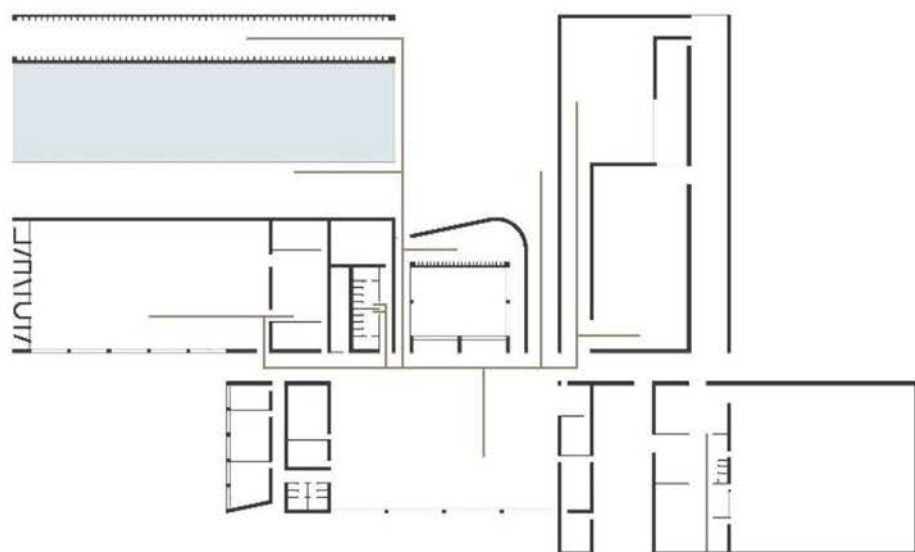
ΕΞΕΛΙΞΗ ΙΔΕΑΣ

Σχεδιασμός

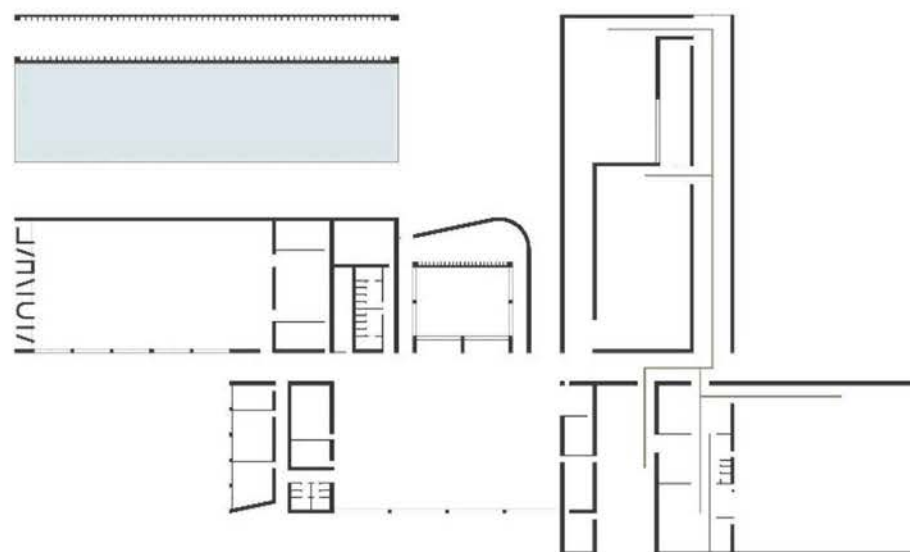
Το επιλεγμένο οικόπεδο είναι απολύτως επίπεδο και η είσοδος σε αυτό πραγματοποιείται από δύο δρομάκια, τα οποία συνδέονται με το κύριο οδικό δίκτυο της εθνικής οδού. Η θέα προς την τεχνητή λίμνη και το φυσικό τοπίο της περιοχής δημιουργεί την απαραίτητη αίσθηση ηρεμίας για έναν χώρο όπως είναι το αποτεφρωτήριο και ενισχύει τον συμβολισμό του νερού. Το οικόπεδο διαμορφώνεται απλά, με τη χρήση σκυροδέματος μόνο για τη δημιουργία των χώρων στάθμευσης και μονοπατιών στο έδαφος. Η φύτευση είναι απλή και ελεύθερη, διατηρώντας την χρήση τοπικής βλάστησης. Το κτίριο τοποθετείται στον χώρο έτσι ώστε να αξιοποιεί στο μέγιστο την ανοιχτή θέα και αναπτύσσεται σε έναν ενιαίο όγκο, με διαφοροποίηση του ύψους ανάλογα με τη χρήση.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ

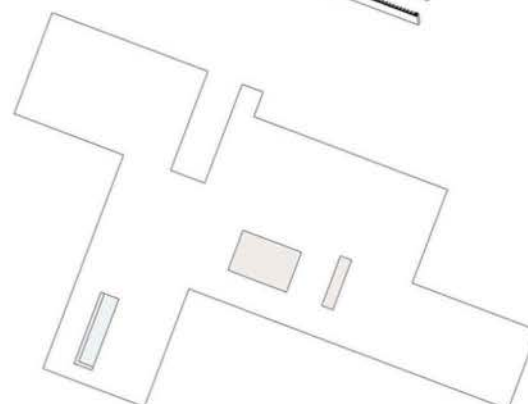
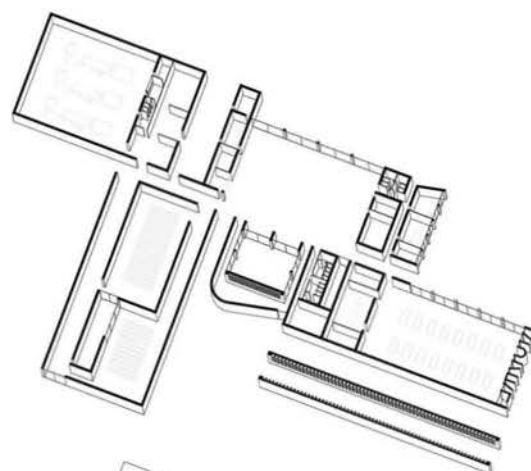
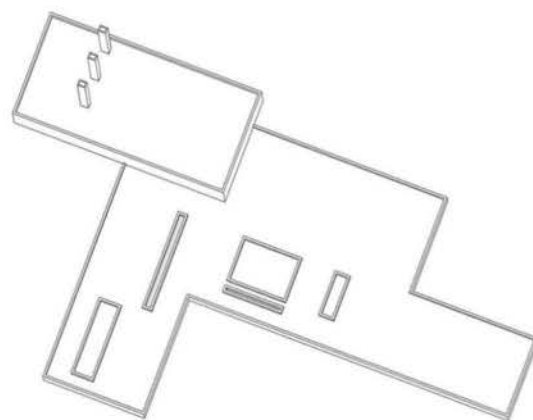
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΣΗΣ ΣΥΓΓΕΝΩΝ

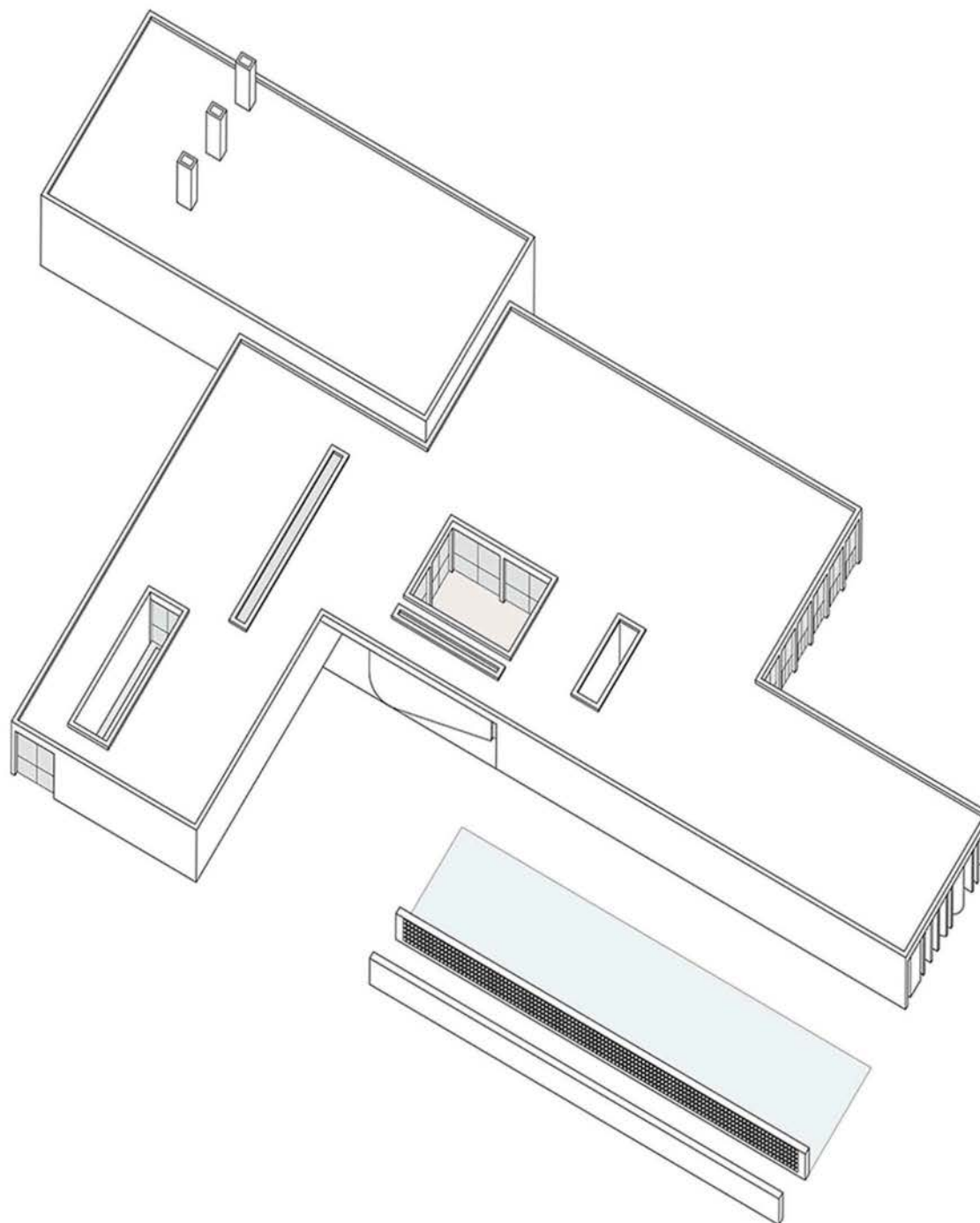
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΣΟΡΟΥ

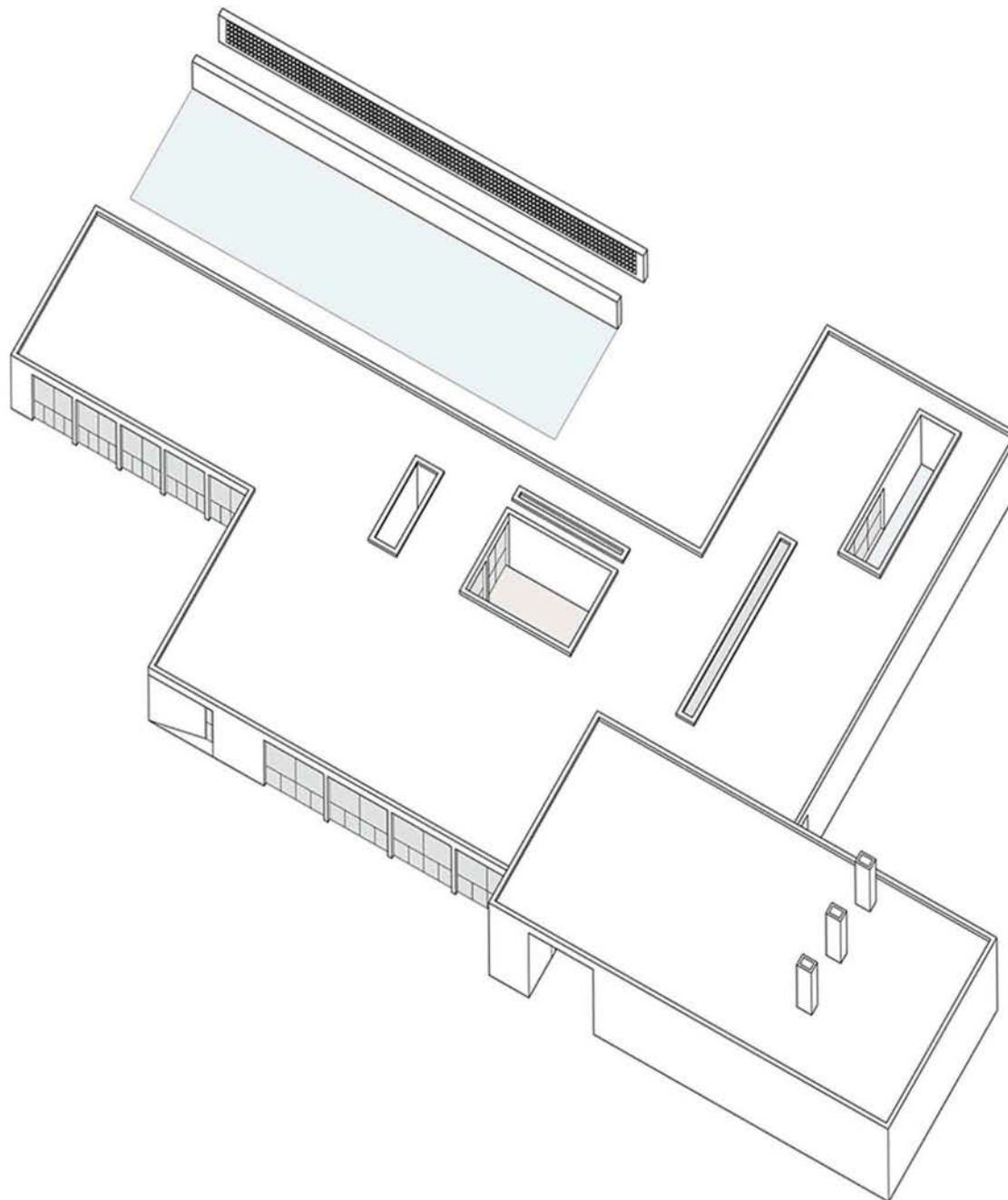

0 5 10 20 30m
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

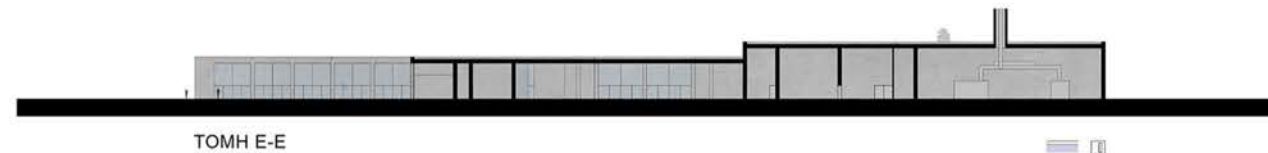
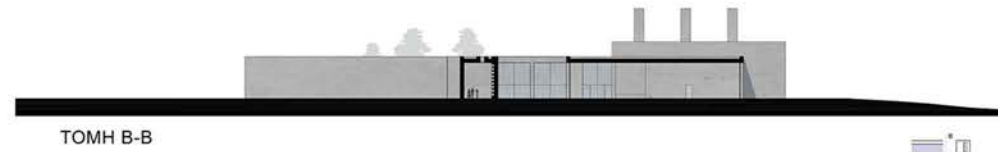
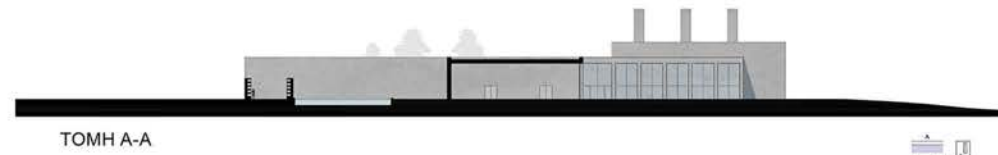

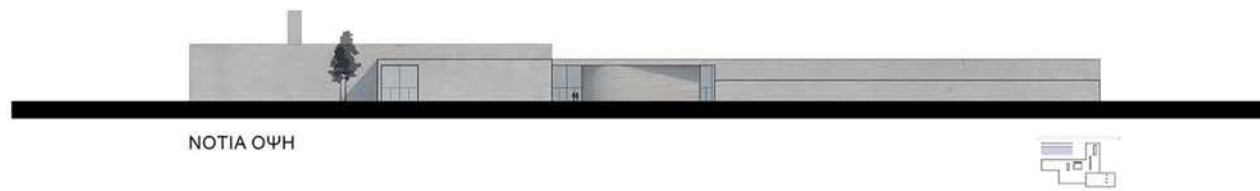
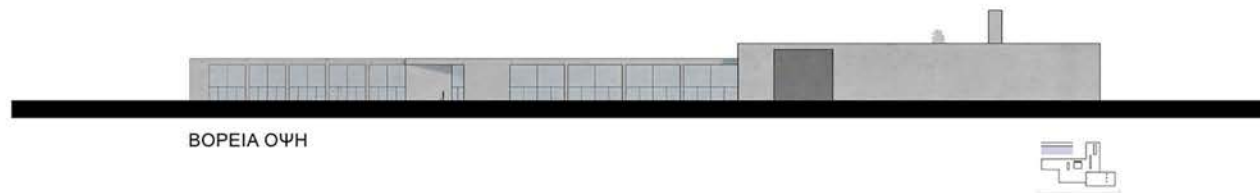
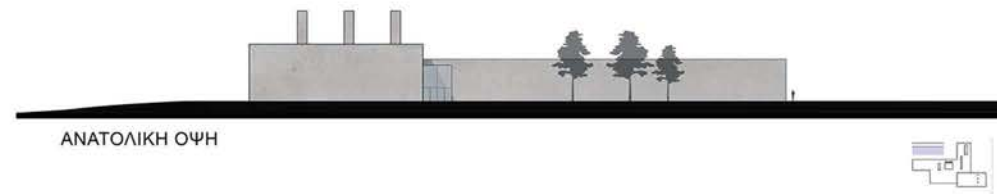
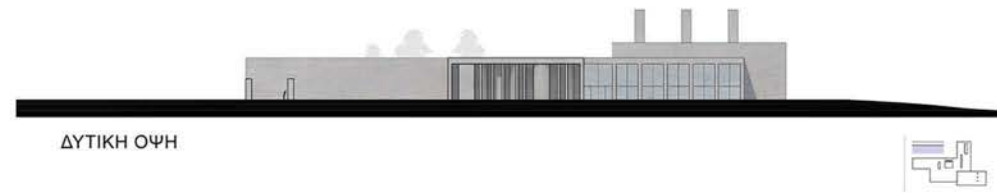
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΟ ΣΕ ΕΚΦΡΕΣΗ

ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

0 5 10 20 30m

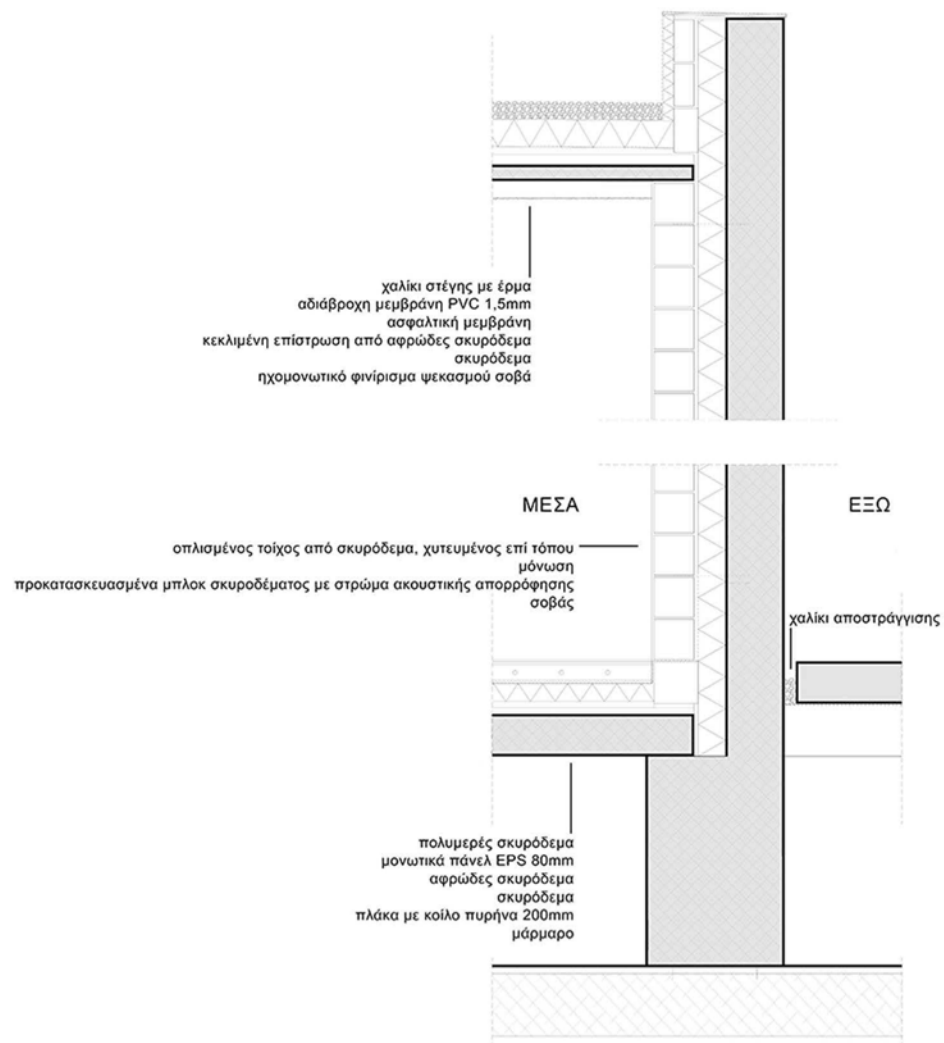
Η επιλογή μιας αυστηρής και λιτής παλέτας υλικών στοχεύει στη δημιουργία ενός ανθεκτικού διαχρονικά, γαλήνιου και χαλαρωτικού περιβάλλοντος για τους επισκέπτες, προσδίδοντας παράλληλα μια απτική ποιότητα στους χώρους χάρη στην υφή των υλικών.

Η χρήση φυσικών υλικών και τόνων, όπως το σκυρόδεμα στην τοιχοποιία και το ξύλο και γκρι μάρμαρο σε πατώματα και επιλεγμένες επιφάνειες ενισχύουν την χαλαρωτική και εσωστρεφή ατμόσφαιρα. Επιπλέον, το τραχύ φινίρισμα της οροφής στις αίθουσες τελετών συμβάλλει τόσο στην αισθητική του χώρου όσο και στην εξασφάλιση μιας απαλής ακουστικής, στοιχείο απαραίτητο για έναν χώρο στοχασμού.

Όσον αφορά το κατασκευαστικό κομμάτι, τα υλικά που επιλέχθηκαν, ειδικά για την οροφή, συμβάλλουν στην ενεργειακή απόδοση του κτιρίου, με εξαιρετική θερμομόνωση και αντοχή στις χαμηλές θερμοκρασίες που επικρατούν στην ευρύτερη περιοχή της Κοζάνης και γενικότερα της Δυτικής Μακεδονίας. Επιπλέον, με τη χρήση του χυτευμένου σκυροδέματος εξασφαλίζεται η αντοχή σε φωτιά, διάβρωση αλλά και υγρασία, η οποία είναι αρκετά έντονη στην περιοχή μελέτης λόγω της ύπαρξης της τεχνητής λίμνης, ενώ το κόστος συντήρησης της κατασκευής μειώνεται λόγω της αντοχής και της διάρκειας ζωής του.

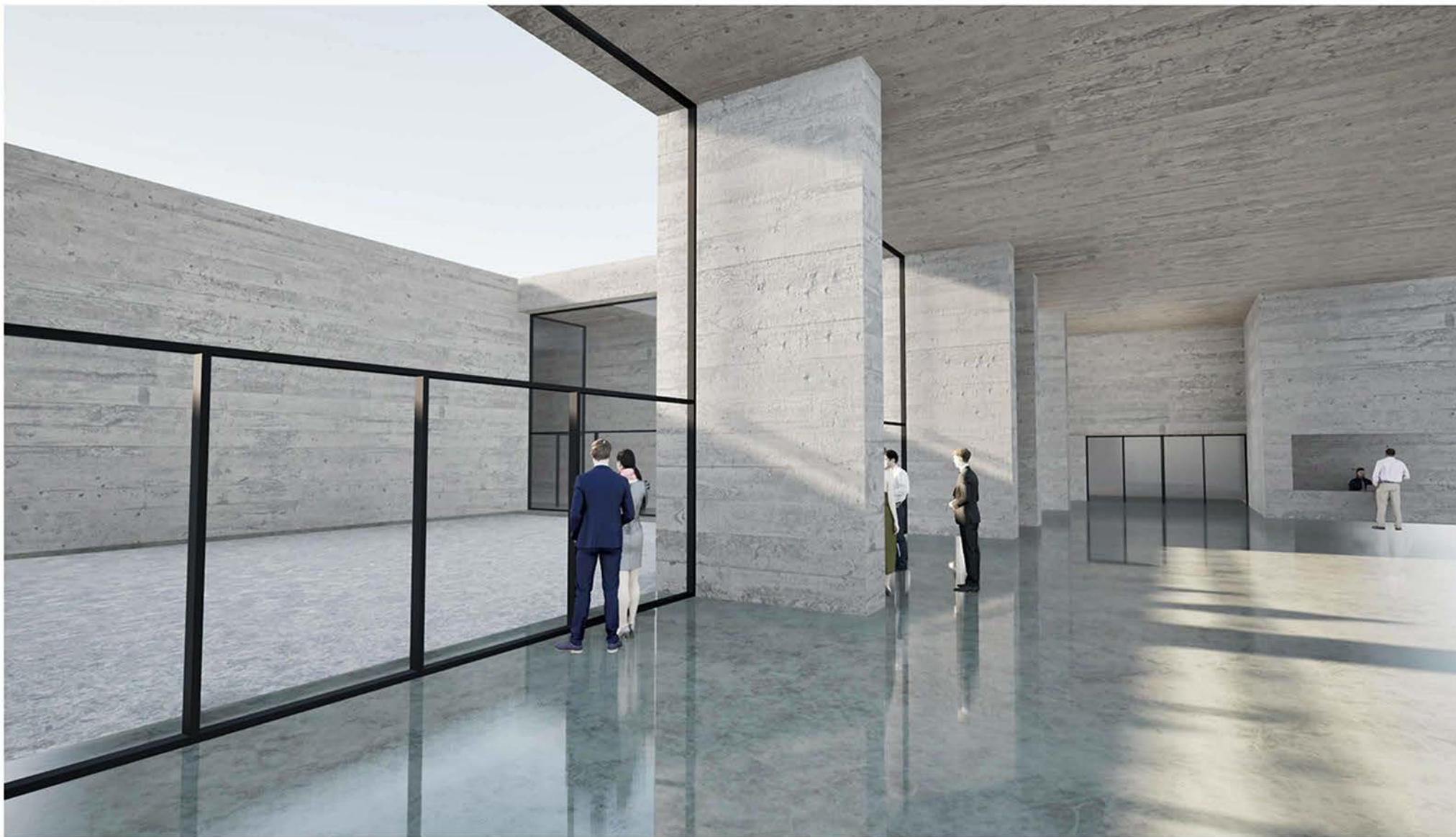
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΚΟΛΟΥΜΒΑΡΙΟΥ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ - ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

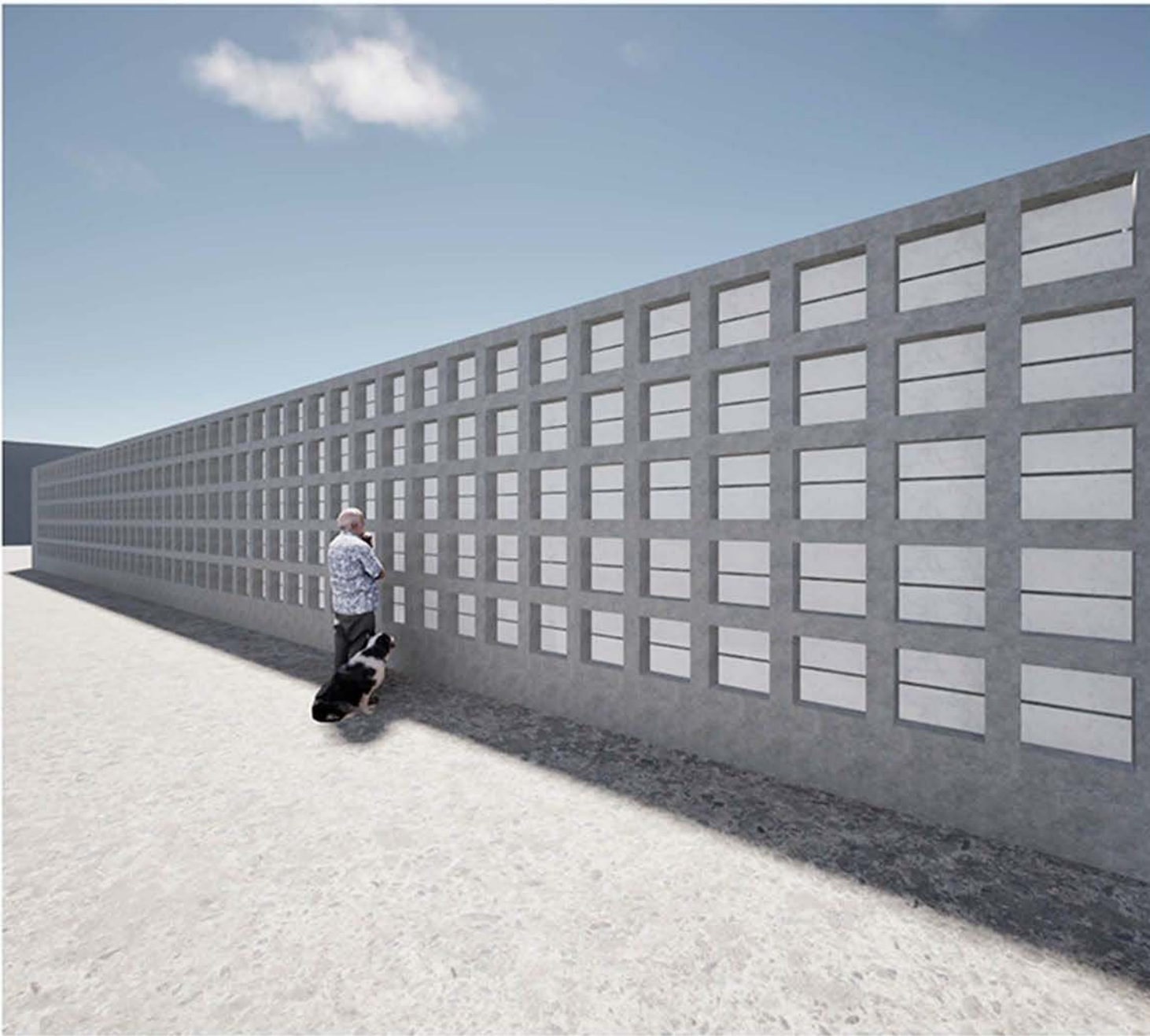

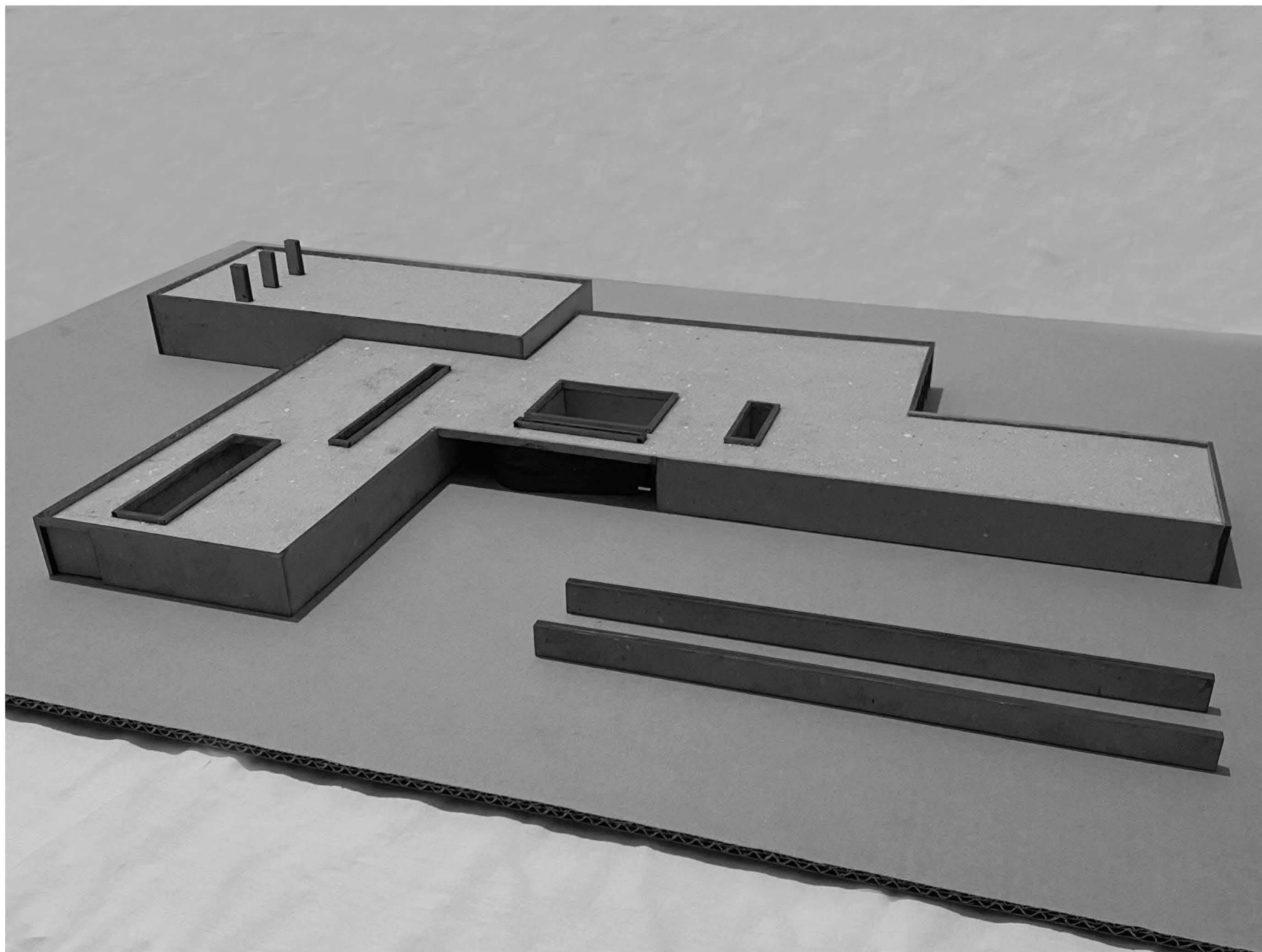

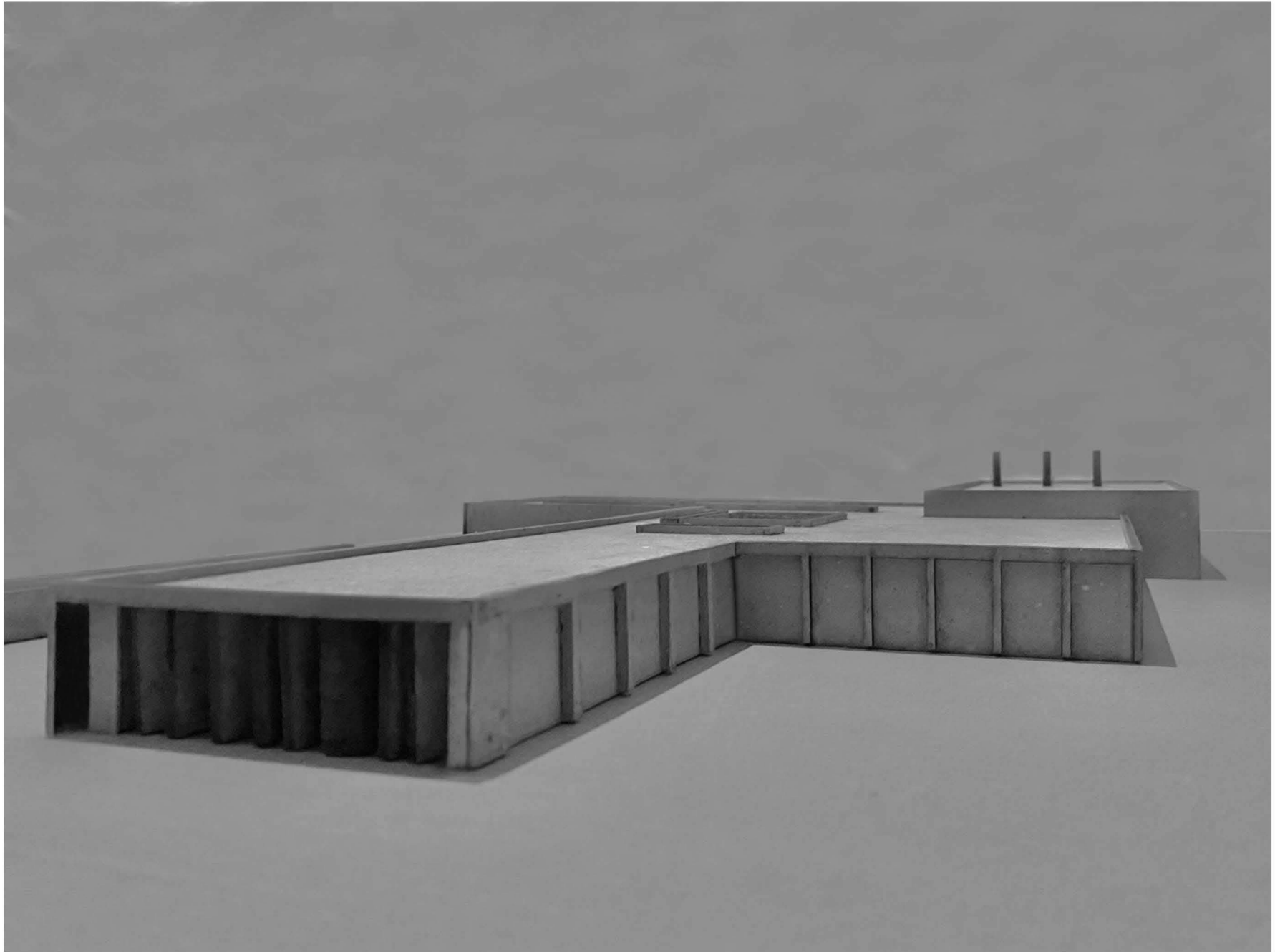

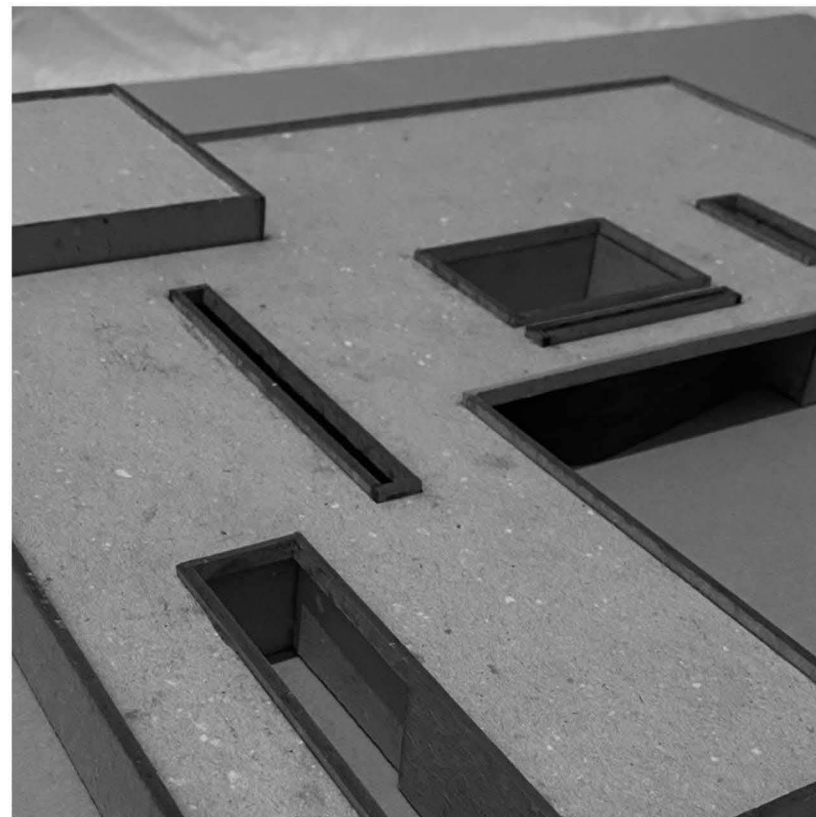
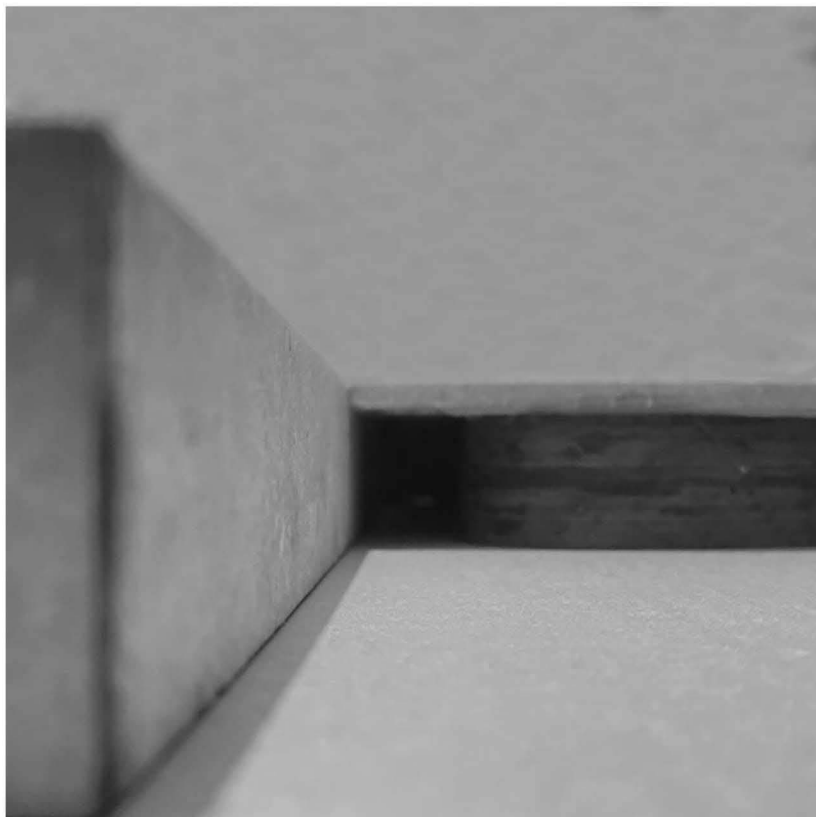

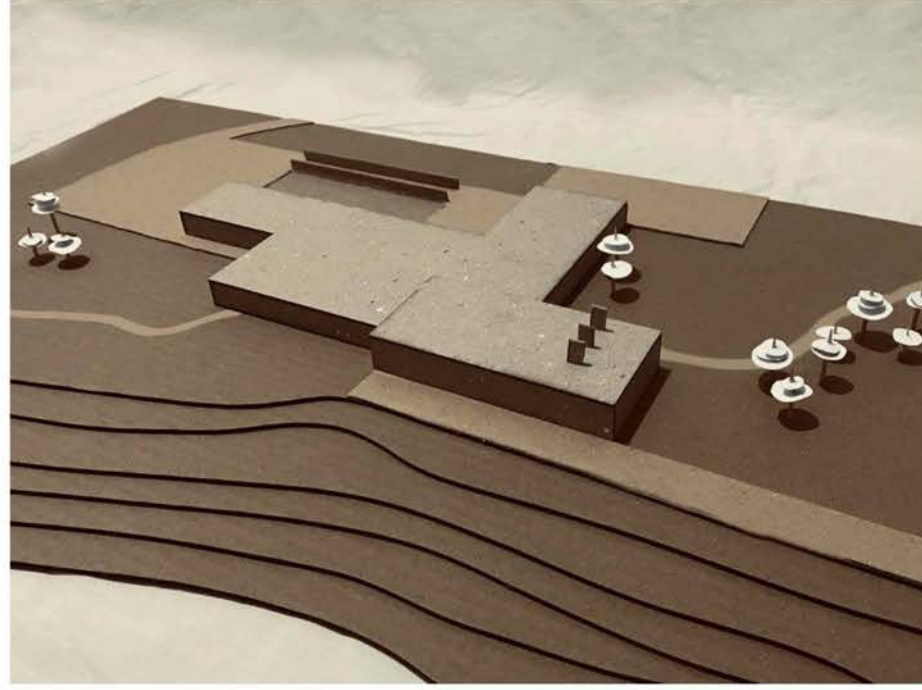

Μακέτες

Βιβλιογραφία

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, 31 Μαΐου 2010, Τεύχος δεύτερο, Αριθμός φύλλου 745, Αθήνα

«ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ - ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ – Όλα όσα πρέπει να ξέρετε για την αποτέφρωση των νεκρών», AA PUBLICATIONS, Φεβρουάριος 2006 , <http://www.cremation.gr/pdf/book.pdf>

«Ξεκινά η λειτουργία του πρώτου αποτεφρωτηρίου στην Ελλάδα», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (Online έκδοση), <https://www.kathimerini.gr/1045826/gallery/epikairothta/ellada/3ekina-h-leitoyrgia-toy-prwtoy-apotefrwthrioy-sthn-ellada>

Rohde Erwin, «Ψυχή - Η λατρεία των ψυχών και οι αντιλήψεις περί αθανασίας στους αρχαίους Έλληνες», μετάφραση Κ. Παυλογεωργάτου, Ιάμβλιχος 1998, Τόμος Ι, 32

Kurtz Donna & Boardman John, «Έθιμα ταφής στον αρχαίο ελληνικό κόσμο», μετάφραση Ο. Βιζυηνού - Θ. Ξένος, Ινστιτούτο του βιβλίου - Μ. Καρδαμίτσα, Αθήνα 1994

Μαζαράκης-Αινιάν Αλ., «Όμηρος και Αρχαιολογία», Ινστιτούτο του βιβλίου Α. Καρδαμίτσα, Αθήνα 2000

Σιέττος Βασ. Γεώργ., «Νεκρικά ήθη και έθιμα. Αρχαιοελληνικά–Βυζαντινά– Νεοελληνικά», Κύβελη, Αθήνα 1997

Κτενάς, Χρήστος. “Οι Θρησκείες Και η Στάση Τους Απέναντι Στην Καύση Των Νεκρών.” Κιβωτός Της Ορθοδοξίας, 14 Απρίλιος. 2016, 12:06, <https://ikivotos.gr/post/1963/oi-thrshskeies-kai-h-stash-toys-apenanti-sthn-kaysh-twn-nekrwn/>

Uzell, Jennifer. “Factsheet: Death and Funerals in World Religions.” Religion Media Centre, 27 Mar. 2018, 8:00, <https://religionmediacentre.org.uk/factsheets/death-funeral-rituals-in-world-religions/>

Οικοσυστήματα και Προστατευόμενες Περιοχές - Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας, <https://www.pdm.gov.gr/enimerosi-ependyton/ydatinoi-poroi/oikosystimata-kai-prostatayomenes-perioches/>

“INTERNATIONAL CREMATION STATISTICS 2023 .” International Cremation Statistics 2023, The Cremation Society , 2023, <https://www.cremation.org.uk/International-cremation-statistics-2023>

